

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22098/2022
17.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Весна Живковић адвокат из ..., против тужених Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Зајечару, Града Зајечара кога заступа Правобранилац Града Зајечара, ВВ из ..., чији је пуномоћник Саша Милетић адвокат из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Снежана Милетић адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужених ВВ и ГГ обоје из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1552/2022 од 20.09.2022. године, на седници одржаној 17.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених ВВ и ГГ обоје из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1552/2022 од 20.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених ВВ и ГГ, обоје из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1552/2022 од 20.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 2844/21 од 11.03.2022. године, исправљеном решењем истог суда П 2844/21 од 25.03.2022. године, ставом првим изреке утврђено је према туженима да су тужиоци по основу одржаја имаоци права коришћења на реалном делу земљишта у описаним мерама и границама, укупне површине 0.04.39 ха, односно удела од 439/18506 к.п.бр. .. КО Зајечар уписане у ЛН бр. ..., и носиоци права заједничке својине по основу градње породичне стамбене зграде површине 108м², од чега је у катастру непокретности укњижено 72м², као објекат број 26 димензија 25м x 7,82 м, са правом одговарајућег уписа у катастар непокретности. Ставом другим изреке, утврђено је да је повучена тужба у делу којим су тужиоци тражили утврђење права својине на ванкњижним описаним објектима. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 114.962,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1552/2022 од 20.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужених ВВ и ГГ и првостепена пресуда

потврђена у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке и обавезани тужени да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка од 114.962,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени ВВ и ГГ су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је утврђивање права својине на кући и права коришћења на земљишту на коме се иста налази. Побијана одлука којом је усвојен тужбени захтев донета је уз правилно тумачење материјалног права и у складу је са правним схватањем израженим у бројним одлукама овог суда. Ревиденти оспоравају своју пасивну легитимацију у овом спору и указују на различите парнице које се воде пред истим првостепеним судом, тврдећи да су у неким од њих донете правноснажне одлуке другачије него у овој правној ствари, иако се ради о битним истоврсним чињенично правним стварима. Међутим уз ревизију је приложено само решење другостепеног суда којим је укинута првостепена одлука у једној од парница које се помињу у ревизији, што не представља доказ о различитој судској пракси у битној истоврсној чињенично правним стварима. На основу изнетог Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради утврђивање права својине и коришћења поднета је 11.02.2021. године, а вредност спора означена у тужби и уводу првостепене и побијане пресуде је означена износом од 10.000,00 динара, тако да тај износ представља вредност спора.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић